

Darujte předplatné **Taneční zóny**

(Politické) výpovědi německého divadla (No. 10)

Ende gut, alles gut. Slavnostní závěr 21. ročníku PDFNJ se na Nové scéně ND jiskřil vtipem a ironií. Tečku za více či méně pronikavými a ironickými reflexemi politicko-společenských témat, která ročník charakterizovala, udělala originální divadelní adaptace jednoho z děl německého poetického realismu v podání Deutsches Schauspielhaus v Hamburku. Činoherně-hudební komedie *Effi Briest – ovšem s jiným textem a také jinou melodií* se letos představila i na přehlídce Berliner Theatertreffen. Režisérské duo Barbara Bürk a Clemens Sienknecht za ni získalo Theaterpreis Hamburg 2016 v kategorii „Vynikající inscenace/dramaturgie“.

Moderátorskou show v sedmdesátkovém retro stylu s hudebně-tanečními výstupy, voicebandem, sóly a pěveckými dialogy přerušují znělky, časová znamení, nebo slogany FOTO MATTHIAS HORN

Vítejte v Rádiu Briest u seriálu Velké nevěry světové literatury. Kdo by četl rozvláčné romány z poloviny 19. století v době audioknih? Jediný živý klasik je ten v éteru, v podobě rozhlasové hry prošpikované osvědčenými hity. V případě cílové skupiny 70plus se nebojte přimixovat oldies. Návrtnost nákladů zajistí reklamní spoty.

Rozsvícený nápis „Bitte Ruhe“ budete u hamburské adaptace románu Theodora Fontaina nuceni ignorovat. Notoricky známý příběh dívky, která se provdala za staršího barona, krátce se zapletla s mladým majorem a oba za to kvůli zkostnatělé morálce po letech zaplatili životem, je prezentován s vrstevnatou nadsázkou jako rozhlasové vysílání. Muzikálový základ tvoří vybrané songy z 60. až 90. let (jak je v main streamových rádiích zvykem) od country přes bluegrass po rock a od Jamese Browna po Prince. Francouzština, symbolický jazyk ženskosti, je formou šansonu vyhrazena hlavní hrdince. Hudební styly doprovází groteskní gestika a přehrávání.

Moderátorskou show v sedmdesátkovém retro stylu s hudebně-tanečními výstupy, voicebandem, sóly a pěveckými dialogy přerušují znělky, časová znamení, nebo slogany. „Přestože je rádio hranaté, můžete ho poslouchat pořád dokola“. Pro stanici Briest to platí dvojnásob, už proto, že všechny složky inscenace jsou do detailů a precizně vypointované. Pokud se některé postupy opakují, pak vždy v nuancích, které jim dají novou dimenzi. Široké rozpětí komediálních prvků začíná u trapně laciných vtipů a končí vybroušenými hudebními a pěveckými fórký v duchu jam session. Famózní živé provedení zastíní kdejakou monstrózní muzikálovou produkci, kterou tu připomíná jen střídání kýčovitých kulis za skleněnou stěnou studia. Na doslova „vymazlené“ scéně s útulným obývacím koutkem, moderátorským pultem, nahrávacím boxem a ručařovou sekcí naleznete množství nejrůznějších hudebních nástrojů, jimž dominuje klavírní křídlo a harmonium. Herci si nástroje k hudební produkci volí jakoby mimochodem a zase je přirozeným gesty odkládají. Sejdou se na orientálním tepichu, aby zahráli jako seriózní kvintet, ale skončí rozverným voicebandovým výstupem. Nebo najednou přeruší a zpochybní rozehranou akci úvodem Bohemian Rhapsody od Queen – Is this the real life? Is this just fantasy?

Morální pokrytectví měšťanské společnosti a genderové stereotypy, přežívající v různých podobách dodnes, přirovnávají tvůrci inscenace ke vztahu herec (moderátor) – posluchač. Výchozí myšlenkou pro parodizaci tragického příběhu a vršení a variování gagů je odhalování falešné autenticity. Divák sleduje dění v rozhlasovém studiu se všemi figly. Vidí, jak se klapot koňských kopyt napodobuje pomocí kokosových skořápek, chůze po cestě šoupáním nohou v písku a podobně. Základ tragikomické linky tvoří existence introvertní, často vystresované a navenek upjaté zprávačky (Ute Hannig) v mužském kolektivu. Pro drsný vtip a machistické či sexistické gesto nejde pětice pánů daleko, nehledě na souboj eg a zesměšňování ženského světa.

Repro archiv

Clemens Sienknecht se staromódní vlnou nad čelem, který mimo jiné společně s nenápadným Friedrichem Paravicinim

obstarává téměř nepřetržitý živý hudební podkres, vystupuje jako Effina citově sterilní patriarchální matka. Michael Wittenborn v džínách a vestičce a la zasloužilý redakční dinosaur se promění v trpasličí operní pěvkyni v rokokové róbě a dá na frak všem veleváženým umělkyním. Jednotlivé charaktery tak reagují na situace z Effiny story, aby se samy odkryly. Zprávařka se marně snaží poukázat na svůj hluboko skrytý sexappeal. Jde do plavek, a hrajíc na housle se nenápadně zkouší přivínout ke svůdníkovi Crampasovi s vyzývavě vztyčeným saxofonem. Wittenborn coby rada Briest přerušuje kolegy drsným zavytím „It’s a Man’s World!“, přičemž tím evidentně myslí „mužský svět“ a tak dále. Ženu k plotně a manželskému loži posílá reklama na „kypřidlo“. Když kypré buchty a vřelý úsměv, tak jediné Backolin. A když Effi, tak jediné z Rádia Briest.

Tenhle závěr se dramaturgii PDFNJ na výsost povedl. A pomneme-li, že Effinou noční můrou byl duch Čiňana, tak ani ten politický aspekt mu nechyběl.

///

Ostatní díly festivalových zpravodajství:

[\(Politické\) výpovědi německého divadla \(No. 1\)](#)

[\(Politické\) výpovědi německého divadla \(No. 2\)](#)

[\(Politické\) výpovědi německého divadla \(No. 3\)](#)

[\(Politické\) výpovědi německého divadla \(No. 4\)](#)

[\(Politické\) výpovědi německého divadla \(No. 5\)](#)

[\(Politické\) výpovědi německého divadla \(No. 6\)](#)

[\(Politické\) výpovědi německého divadla \(No. 7\)](#)

[\(Politické\) výpovědi německého divadla \(No. 8\)](#)

[\(Politické\) výpovědi německého divadla \(No. 9\)](#)

///

Více na i-DN:

[Čelákovické glosy \(No. 2\)](#)

[Politické výpovědi německého divadla](#)

Komentáře k článku: (Politické) výpovědi německého divadla (No. 10)

Přidat komentář

(Nezapomeňte vyplnit položky označené hvězdičkou.)
